

Urpremiär på Intiman 7 april 2006

I ROLLERNA

Hanson ..... Åsa Forsblad
Nyman ..... Lars-Göran Ragnarsson
Ramberg ..... Kerstin Andersson
Valtonen ..... Katrin Melin
Weber ..... Tom Ahlsell
Konsulten ..... Mattias Linderoth

DESSUTOM

Tillman (via länk) ..... Anders Lerner

KARRIÄR

AV TORBJÖRN FLYGT

Regi ..... Dennis Sandin
Scenografi och kostym ..... Sven Dahlberg
Ljus ..... Sven-Erik Andersson
Mask ..... Siv Nyholm
Koreografi ..... Ann Crosset
Originalmusik ..... Anders Ortman

Speltid ca 2 tim 30 min (inkl paus)

Katrin Melin, Åsa Forsblad, Kerstin Andersson

Lars-Göran Ragnarsson, Kerstin Andersson, Katrin Melin, Tom Ahlsell, Åsa Forsblad

Tom Ahlsell, Åsa Forsblad

Mattias Linderoth

Kerstin Andersson, Åsa Forsblad, Lars-Göran Ragnarsson

Katrin Melin

DRAMATIKERN TORBJÖRN FLYGT, REGISSÖREN DENNIS SANDIN OCH SCENOGRAFEN SVEN DAHLBERG

I ETT SAMTAL
MED DRAMATURGEN
STELLAN LARSSON

(UTDRAG)

Torbjörn, kan du berätta om grundidén till pjäsen? Hur startade arbetet för dig?

Torbjörn: Jag ville skriva en pjäs som utspelar sig här och nu, för att försöka fånga vår tid, känna av samtiden. Det är naturligtvis mycket svårare än att skriva "historiskt", även om "historisk tid" skulle vara 70-, 80- och 90-tal. Vi har ju inget facit till vad som verkligen är betydelsefullt, vad som påverkar oss av allt det som sker i dag, just nu. Men det hör till de svårigheter, hinder, som jag måste sätta upp för mig själv.

Dennis, hur har du tolkat texten och tagit tolkningen vidare i regin?

Dennis: Det första jag tänkte på var att pjäsen innehöll mycket situationskomik – men samtidigt hade den en sorglig ton. Den utspelar sig på en depressiv arbetsplats – och arbetsplatsen är en mycket stor del av våra liv. Där lägger vi ner oerhört mycket energi. Där försöker vi uppfylla både våra egna och samhällets ambitioner.

Jag tänkte också på att vi länge levt med modernismens utopi, det goda samhället, och nu sörjer vi detta. Det är svårt att inte göra politik av det, men i och med att skeendet gestaltas via människor och deras drömmar och förhoppningar blir det inte politiskt i den förenklande meningen. På det viset är det en formmässigt säker pjäs.

Sven, hur har du tänkt när du skapat scenografin?

Sven: Torbjörn säger att han vill fånga samtiden. Det spännande är att pjäsen samtidigt handlar om människor som inte kan lämna sin dåtid. De befinner sig i ett fortlöpande imperfekt. Detta är deras konkreta fysiska problem. Jag sökte skapa en klangbotten som gör deras rötter tydliga och som påvisar deras situation i nuet. Första gången jag läste pjäsen såg jag ett Waste Land framför mig.

Dennis: Scenografin blev ett öde land.

Sven: Det blev en bild av det som är deras bakgrund. Scenografi kan ju vara en rumslig dramaturgi. Rummet skapar en dramaturgi som står i förhållande till text och spel.

Mattias Linderoth

Tom Ahlsell

Katrin Melin

Lars-Göran Ragnarsson

Åsa Forsblad

Tom Ahlsell, Lars-Göran Ragnarsson, Katrin Melin

Åsa Forsblad, Kerstin Andersson

Lars-Göran Ragnarsson

Mattias Linderöth

Lars-Göran Ragnarsson, Kerstin Andersson

Tom Ahlsell, Åsa Forsblad

Dennis: Pjäsen spelas som om det var på ett kontor – men figurerna befinner sig i sin bakgrund, ett klassrum.

Torbjörn: En av skådespelarna sa att scenografin tvingar dem att verkligen förhålla sig till den – de blir som Pacman-gubbar.

Torbjörn, i texten använder du tre tempus, dåtid, nutid, framtid. Varför valde du det greppet?

Torbjörn: Texten vet alltid mer än författaren och delvis kom det av sig själv. Jag hade en ambition att inte skriva enligt den traditionella realismen. Från början skrev jag i presens, men jag började fundera på hur man berättar om bakgrunden. Till imperfekt-nivån inspirerades jag av dramaturgin i *En handelsresandes död*, men futurum-nivån kom av sig själv. Det blir som att de tittar på filmen om sig själva.

Dennis: Futurum-nivån är verkligen en regimässig utmaning. Var befinner sig figurerna? Först var jag rädd att framtidsscenerna skulle bli moraliserande, politiserande...

Torbjörn: ...för figurerna innebär det en viss insikt.

Dennis: Ja, egentligen har ingen förändring skett, men kanske upplever de en smärtsam insikt. De är tidsmässigt nära presens-nivån. Vi ser hur de bearbetar en tid som ligger nära.

Pjäsen handlar mycket om hotfulla förändringar – verkliga eller inbillade. Är det ett drag hos nutidsmänniskan att å ena sidan räkna med tryggheten samtidigt som hon hela tiden vill vidare till något nytt?

Dennis: Människan behöver alltid en tro. I Sverige har vi länge trott på det moderna samhället där man kan lägga sig själv i gemenskapens händer.

Sven: Det är alltid svårt att hamna utanför samhällets normer – att känna att man står utanför. Människorna i pjäsen befinner sig inte här och nu, men ingen vill vara utanför. Ingen vill – som det heter i pjäsen – vara "jävligt 1900".

Torbjörn: Eller så är det de som är friska och vi andra som bara köpt den nya tidsandan. I vår tid är idealen totalt förändrade. Tidigare var idealet att stanna länge på samma arbetsplats. Idag ska man byta jobb så ofta som möjligt. Vilket jag vill koppla till individualismen: en arbetsgivare behöver inte ta samma ansvar på lång sikt utan bara för stunden. Det innebär en helt annan situation för dig som anställd. Du tvingas tänka på dig själv i första hand, och på gruppen, företaget, kollektivet i andra.

Dennis: Är de rådande idealen alltid bra? Var finns djupet om vi hela tiden ska köpa de senaste trenderna?

Torbjörn: Vi lever i en individualiserad tid, och det har förändrat vår syn på oss själva och på varandra. Det första som förändras är språket, och därefter, när vi anammat språkbruket, påverkas vi mentalt. Språkets betydelse har jag försökt fånga i pjäsen.

Dennis: Det som är riktigt spännande är att påståendet i pjäsen hela tiden bråkar med sig själv. Å ena sidan har vi det postmoderna idealet, enligt vilket ingenting är konstant. Å andra sidan ser vi några helt passiva människor. De befinner sig på sin arbetsplats, men de utför inget arbete. Då kan man ställa sig frågan: behövs de överhuvudtaget?

Dramaturg Stellan Larsson
Inspicient Mårten Andersson
Ljud Jerker Pyron
Sufflös Eva Anneli Olsson
Scenmästare Krister Sävström
Scen teknik Mikael Axner, Dragan Davidovic, Anders Johansson, Jouko Räsänen
Belysningsmästare Pavle Dedic
Ljusteknik Ronny Gullstrand, Jan-Erik Lövgren
Rekvisitör Kalle Magnusson
Kostymateljé Sara Elmqvist, Birgit Mårtensson, Brita Olsson, Sten Stjernqvist, Anja Svärd, Kent Sühr, Christina Åberg
Patiner Alicja Ekerholm
Påklädare Alicja Ekerholm, Josefin Thell
Videoredigering Jens Leeb-Lundberg
Regiauskultant Erik Gavelin
Grafisk form Johan Sjövall
Affisch Sven Dahlberg, Johan Sjövall
Foto föreställning Peter Westrup
Informatör Carin Hebelius
Publikarbete Anna Norberg
Marknadsföring Pella Ström
Producent Laura Ramberg

Tryck C.A. Andersson, Malmö 2006

Musik By the rivers of Babylon (*Boney M*), By the rivers of Babylon (*The Melodians*), Y.M.C.A. (*Village People*), In the navy (*Village People*)
Övrig musik komponerad och framförd av Anders Ortman

Tack till Stora Enso

Programredaktör Stellan Larsson **Informations- och försäljningschef** Pella Ström **Scenchef** Gert Irgren **Belysningschef** Sven-Erik Andersson **Rekvisitaföreståndare** Karin Ragnarsson **Maskavdelningsföreståndare** Agneta von Gegerfelt **Damskrådderiföreståndare** Brita Olsson **Herrskrådderiföreståndare** Sten Stjernqvist **Kostymserviceföreståndare** Gyöngyi Balázs **Ljudansv.** Jerker Pyron **Chefsassistent** Louise Nessim **Teaterchef och ansv. utg.** Anders Lerner

*Fotografering och ljudupptagning är inte tillåten
Var vänlig stäng av mobiltelefonen*

På www.malmodramatiska.se finns bilder, artiklar, intervjuer samt presentation av det konstnärliga teamet bakom föreställningen